Markó Béla

Költők választása

Évfordulók évadján Petőfiről, Aranyról, Adyról

FEUILLETON - LXIII. évfolyam, 15. szám, 2019. április 12.

Arany-év volt a tavalyelőtt, és végső soron megnyugtató volt látni, hogy van egy zseniális költőnk, akit már-már egyformán becsülünk mindannyian, költők, írók, irodalomtörténészek szívesen beszélnek róla. Már-már idilli kép rajzolódott ki az egyébként tartalmas emlékversekben, esszékben vagy tanulmányokban, a folyóiratok különszámaiban. Legfeljebb azon kellett elgondolkoznom, hogy ennyire problémátlan nagyság talán nincs is a valóságban. Szeretem én is Arany Jánost, másokhoz hasonlóan, dilemmák és problémák nélkül tulajdonképpen, írtam is róla, ha kértek, több helyre.

Viszont Ady Endrét is szeretem. Zaklatottabb, ki-kihűlő, fel-felforrósodó szeretet ez, de talán mélyebb is, ha szabad ilyent mondani. Évfordulója volt, van neki is az idén, bár úgy tűnik, jóval szürkébbre sikeredett, mint az Arany-év.